

Det stora i det lilla och det lilla i det stora

Cecilia Hultman "Det storas hommage"

Sundsvalls konstförening

Sjögatan 7, Sundsvall, till 22 mars (plus tre veckor öppet e. ök.)

Förra sommaren tilldelades Cecilia Hultman Grafström-Sandqvistska stipendiet, för "övergången från konststuderande till yrkesverksam konstnär". När jag tittar in dagarna före hennes vernissage på Sjögatan 7 har jag svårt att se henne som nyss konststuderande, så drivet och komplext som hon arrangerat sin utställning "Det storas hommage". Galleriet, som tidigare hette Vox men numera är Sundsvalls konstförenings tillhåll, har hon format snarare som en undersökningsstudio eller laboratorium än en vanlig utställningslokal. Mitt i rummet är ett antal stora bord med plywoodskivor noggsamt arrangerade i en stram komposition, och redan där börjar komplexiteten. Utlagt på skivorna samsas små intrikata objekt tillsammans med teckningar och anteckningar, allt i en till synes slumpmässig ordning innan man tittar närmare och upptäcker finurliga samband och möten.

Titeln "Det storas hommage" tänker jag anspelar på den universalitet som inte bara kan ses när man blickar mot rymd och kosmos utan lika mycket på dess återsken i det lilla, i en sten, en glaskula, i de små kompakta blyertsstrecken på det vita papperet. Cecilia Hultman avbildar minutiöst och till synes oändligt tålmodigt med blyertspennan olika motiv, ofta hämtade från böcker inom konst och naturvetenskap. För att ge en teckning extra dimension av materialitet låter hon dem möta fysiska ting som kan kopplas till bilden. Vi kan välja exemplet "Playing hide and seek with Jan Dibbets". Först en mer eller mindre exakt tecknad kopia av ett verk av Dibbet som visar en vit kvadratisk ruta över en gråmelerad yta, sedan en asfaltbit i en liten ask, därpå två stenar som relaterar till en och samma låda och formlikhet, samt till sist ett vanligt rektangulärt vitt sudd där en till synes välanvänd motsvarande mindre sudd placerats ovanpå – tills man upptäcker att den också är en sten!

Hela trettioålet verk med samma infallsvinklar av mysterium och öppna ingångar fyller utställningen. En nyfiken besökare kan gå omkring som detektiv och hitta egna ledtrådar och spår, alltid med lekfullhet och förvåning som ständiga följeslagare. Ett annat exempel på drastiskt verk är "Den svåra beskrivningen, i kramlängdsformat". En textrad om en matematisk teori skriven som dikt har dragits ut i en spännvidd som motsvarar konstnärens utsträckta armar: "rörelse förutsätter kontinuitet, kontinuitet förutsätter oändlighet och en oändlighet leder till..." osv. Jag undrar också om inte begreppen kontinuitet och oändlighet passar väl in på Cecilia Hultmans arbete. Inte bara från det krav på kontinuitet och närmast oändlig uthållighet som fordras i de superdetaljerade teckningarna, utan också begreppens motsvarighet inom rum- och tidsperspektiven, den filosofiska motivkrets som Hultman definitivt har sin hemvist i.

Ett par citat ur Cecilia Hultmans utställningstext visar prov på hennes filosofiska bygganvisningar: "Att (åter)landa stenar på ett utsnitt av månen och använda hålslag för att avlägsna hål eller mångfaldiga en likvärdig cirkelform." "Att teckna *A Broken Cliff* och täta sprickan med blyerts." Det kan alltså räcka med att sitta hemma vid bordet och mäta sig med universum och naturkrafterna, med bara pennan som hävstång. Genom att även peka på det vita papperets tomma ytor öppnar hon osynliga rum att beträda, som i "Facinf the moon" där en avlång teckning av månen bara täcker en mindre del av papperet och resterande yta skapar plats för fler faser än den tecknade. Här, och även i

flera verk, låter hon den underliggande bordsskivan få spela med. Kvistmärkena i plywoodträet formar kratrar och vänder upp och ned på perspektiven. Universum är här mycket nära samtidigt som långt bortom.

Det är inte ofta man vågar utmana svindeln vid en bergsklippa med risken att dras ner i vindsuget. Som tur är befinner vi oss på fast mark i Cecilia Hultmans visuella och språkliga laboratorium på Sjögatan 7, och jag vill varmt rekommendera alla ett besök för den kanske hälsosamma yrselns skull. Utställningen avslutas officiellt fredag – söndag 20-22 mars, men kommer att finnas kvar i galleriet ytterligare tre veckor innan nästa utställning börjar hängas. Intresserade har möjlighet att kontakta Sundsvalls konstförening för att boka tid för visning under den stängda perioden.

Text och foto: Jan K Persson
Volym 2015-03-18

www.sundsvallskonstforening.se
info@sundsvallskonstforening.se